

4 i påsktiden

Psalmer: 17, Ps 98, 615:1-4, 615:5-7, 300

Texter: 2 Mos 13:20-22, 1 Tess 5:1-11, Joh 13:31-35

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, lär oss idag att uppmuntra och uppbygga varandra med evangeliet om din frälsning så att vi är beredda på den stora dag då du uppenbarar dig i din härlighet. Amen.

Gud har valt att inte avslöja när den yttersta dagen ska komma. Den ska komma som en tjuv. Det innebär att den kommer oväntat, när man är upptagen med annat. Syftet jämförelsen är att vi inte ska göra oss upptagna med annat utan hela tiden hålla oss beredda för Herrens andra ankomst. Paulus skriver att vi ska hjälpa varandra att hålla oss beredda. Det gör vi genom att uppmuntra och uppbygga varandra med evangeliet om Kristi död. När vi samlas till gudstjänster och bibelstudier uppmuntrar och uppbygger vi varandra. Men dagens epistel visar hur viktigt det är att vi också gör det enskilt. När vi träffas och samtalar om evangeliet så hjälper vi varandra att vara beredda för Herrens dag.

Det är evangeliet som uppmuntrar och uppbygger oss. Den som tror på vad Kristus har gjort är väl förberedd för det som ska komma. Vi har ett härligt evangelium att samtala om och påminna varandra om. Paulus skriver: *Gud har inte bestämt oss till att drabbas av vredesdomen utan till att vinna frälsning genom vår Herre Jesus Kristus. 10 Han har dött för oss för att vi ska leva med honom, vare sig vi är vakna eller insomnade.* Paulus påminner här om att Kristus har dött för alla. Det är en stor tröst. Antingen är man vakna eller insomnad andligt sett – det innefattar alla. Sammanhanget talar om dem som sover eller är vakna andligt sett. Och det finns ingen annan kategori människor så det innefattar alla. Att Kristus har dött för alla är det enda som ger oss verklig frälsningsvisshet. Det ger oss visshet om att han dött också för oss. Det är viktigt att vi uppmuntrar och uppbygger varandra med evangeliet om att Kristus dött för alla. Den vissheten gör oss beredda inför Herrens dag.

Genom tron på Kristus tar vi emot det eviga livets gåva. De som tror på honom ska också leva tillsammans med honom. Men de som sover otrons sömn tar inte emot det eviga livets gåva. På grund av sin otro går de miste om den frälsning Kristus vunnit också åt dem. Vilket tragiskt slöseri är det inte med Guds största gåva som är avsedd för alla människor? Jesus har ju dött för alla för att ingen ska drabbas av vredesdomen utan leva tillsammans med honom. Gud vill att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen. Fast Guds vilja är

allvarligt menad och frälsningen en verklighet så är tron sällsynt. Jesus undrar på ett ställe om han ska finna tro på jorden när han kommer.

Paulus manar oss att hålla oss nyktra och vakna. Paulus talar om andlig vakenhet. Andlig nykterhet och vakenheten är inget vi har i oss själva utan något som Guds ord väcker hos oss. Men Djävulen arbetar hela tiden på att förslöa oss och trötta ut oss så att vi inte ska vara beredda på Herrens dag. Livets prövningar och problem, omsorger och glädjeämnen upptar också mycket av vår tid och vårt engagemang. Det dagliga livets omsorger kan bli en snara om det gör att vi försummar den goda delen, att lyssna till Jesu ord.

Vi håller oss beredda när vi tar på oss Guds vapenrustning. Paulus använder bilden av en romersk soldat. En soldat var skyddad från fiendens pilar och spjut när han var iförd sin rustning. Gud har gett oss en liknande rustning som skyddar oss mot djävulens angrepp. Vi ska vara iförda tron och kärleken som pansar, och hoppet om frälsning som hjälm. Gud har gett oss tron, kärleken och hoppet till försvar mot våra andliga fiender.

Tron är att lita på att Gud håller det han lovar. Evangeliet innehåller Guds ovillkorliga löften om frälsning och många välsignelser för det här livet och evigheten. **Kärleken** är trons gärningar som gör gott mot vår nästa. Det gör vi för att tacka Gud för vad han gjort för oss och hans härliga löften. **Hoppet** om uppståndelsen från de döda och det eviga livet är det som får tron och kärleken att växa. Utan hoppet om uppståndelsen från de döda skulle vår tro vara meningslös och vi skulle vara de mest beklagansvärda människor. Tron, kärleken och hoppet är vår andliga rustning.

Paulus använder många bilder i dagens text. Herrens dag kommer överraskande och oväntat som en tjuv. Många ska drabbas av undergång lika plötsligt och oundvikligt som smärtan kommer över en kvinna som ska föda. Ett liv i otro liknas vid att sova, att berusa sig eller att leva i mörkret. Ett liv i tro liknas vid att vara nykter och vaken eller att leva i ljuset. Tron och kärleken liknas vid ett pansar och hoppet liknas vid en hjälm.

Bilderna som illustrerar de människor som lever utan den frälsande tron är mycket illustrativa. Tänk bara på bilden av en sovande människa. En som sover är helt omedveten om vad som pågår utanför huset eller ute i världen. På samma sätt är en otroende människa omedveten om den undergång som närmar sig. Den kommer i en stund han inte anar. De tror att de lever i fred och trygghet. De är omedvetna om att deras synder skiljer dem från Gud. De är omedvetna om att de utan syndernas förlåtelse drabbas av undergång när den Helige uppenbarar sig. De tänker inte på att det är omöjligt att bestå inför den Helige och Rättfärdige utan att ha tagit emot den frälsning han ger. De är helt enkelt, likt sovande

människor, omedvetna om vad som pågår och den undergång som rycker närmare för varje stund.

En annan bild är att de lever i mörkret. Ett liv i otro och synd liknas på många ställen i Bibeln vid att vandra i mörkret. Och den som vandrar i mörkret vet inte vart han går. De vet inte vad som blir slutet på ett liv i otro och synd.

Ytterligare en annan bild för ett liv i otro är bilden av en berusad person. En del personer missbrukar alkohol för att döva sina problem eller sin smärta. Alkoholen dövar sinnen och stillar oron så att de inte längre bryr sig om sina bekymmer och svårigheter. Alkoholen löser inga problem men de som berusar sig bryr sig inte längre och därför känns ruset som en lättnad. Det står som en bild för ett destruktivt sätt att lösa andliga problem. De flesta människor vet innerst inne att de kommer att få problem den dag de ställs till svars för alla sina gärningar. Samvetet säger så. Men de dövar sina sinnen med falsk religion eller kärlek till det som är i världen. Fast inget av det löser problemet.

Vår Herre vill att vi ska vara nyktra och vakna. Han vill att vi ska vara iförda tron och kärleken som pansar och hoppet om frälsning som hjälm. Genom tron tar vi emot Herrens lösning på syndens problem så att vi frimodigt kan se fram emot den stora dag då han kommer tillbaka i härlighet. Om än väntan blir lång ska vi vänta uthålligt för vi vet att Herrens dag ska komma och den kommer när många minst anar det.

Det är därför så viktigt att vi uppmuntrar varandra och uppbygger varandra. Det gör vi redan och det ska vi fortsätta göra. Det gör vi när vi samlas till gudstjänst för att höra evangeliet och sjunga psalmer. Men det som Paulus särskilt vill påminna oss om är hur viktigt det är att vi uppbygger varandra enskilt. När ni samtalar om Kristus på tu man hand så är det inte något obetydligt som sker. Det är en viktig förberedelse inför Herrens dag.

Paulus ger oss samtalsämnet: evangeliet om Kristi död för alla. Det är vad tron griper om och då blir vi rustade med ett pansar mot djävulens alla angrepp. Det motiverar och ger kraft till allt gott verk. Låt oss därför fortsätta påminna varandra om att Kristus dött för alla för att vi ska leva tillsammans med honom. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, hjälp oss att vara andligt nyktra och vakna så att vi alltid är beredda inför din ankomst. Lär oss att vara trogna i vår tjänst så att vi uppmuntrar och uppbygger varandra med evangeliet. Detta vill vi göra av tacksamhet mot dig för att du dött för oss alla för att vi ska leva tillsammans med dig. Kom snart, Herre Jesus. Amen.